

Bauljali smo brdom i tražili mjesto - točnije špilju koju u povijesti nazvaše po istoimenom brdu Kalvarija. Kalvarija iznad slikovitog ličkog mjesta Bužim. Kalvarija - stvarno pomislih, pa to je to - Isusovo mučilište. Mi njegovi sljedbenici, njegova djeca srljali smo, spoticali se na kamenje i grane, tražeći to mitsko mjesto, mučili se da ga pronađemo i da ga bolje spoznamo, sa željom da damo neki poticaj za rasvjetljenje istine koje je skrivalo to mistično mjesto.

Upregnusmo sva naša čula, osjećaje, dadosmo nadnaravnu snagu našim članovima (posebno Majku-rođenom Bužimčanu) da uđu u trag tom povijesnom mjestu, za koje nitko do sada ne daje sa sigurnošću pravu tezu, već ostadoše samo "labave" pretpostavke... da je to bilo "moguće" – turski zatvor, mjesto "zbjega" pred turskim zulumom, "povijesna galerija prirodnih ukrasa" (op.a. naravno da se šalim!) ..itd...

Konačno naš vrijedni član Milan Ćaćić-Majk uz pomoć mještana Mate Miškulina 6.rujna uz sve opisane teškoće i prepreke, negdje, bolje rečeno, nigdje u bespuću kamenjara dovode nas do ulaz u podzemlje Kalvarije. Istini za volju i metar ispred ulaza nismo znali da je ulaz, da nisu u potrazi otkresane neke grane grma, koji se tako dobro bio udomio na tom mjestu. Beata, Alan, Majk, Đurđa jurnuše unutra, bolje rečeno upuzaše kao zmije... vrijeme prolazi...

Luka, Damir i ja (Tihi) čekamo...čekamo...

Na brzinu iznosim teoriju o "psećim špiljama" (to naravno znate što je... koncentracija ugljičnog dioksida pri dnu i pomanjkanja zraka, zbog organskog raspadanja...i "ge-crk"). Damir je shvatio moje teoretsko izlaganje i bez čekanja jurnuo u zidani kanalčić, koji nakon par metara zakreće i ne vidi se ništa, ali i ne čuje. Dogovor je - stalno pričaj što vidiš, dali čuješ... i ponovo pomislih pa ovo je stvarno Kalvarija - ili mjesto lubanja, stradanja, neizvjesnosti i patnje, u ovom slučaju duševne - pa dovraga, naši članovi su unutra. Damir je "genijalac" upravo priča koliko treba, a i smirio nas je, kazavši da čuje njihove glasove , te da i on ode do njih.

Izlazak, kao "kokošji kongres". Pitanja pljušte na sve strane, a odgovor samo podgrijavaju maštu... Ušli smo u nešto, što je izgradila ljudska ruka u zajedništvu s prirodom... mjesto "zatvora", gdje su zločesti turci zatvarali "neposlušne" žitelje ovog područja!?! "Skrovište" u koje su se skrivali ljudi ovog kraja, pred turskim zulumom i njihovom poznatom okrutnošću ili kako meni pade ovaj čas na pamet, "hotel ili konačište " za tadašnje ljubitelje prirode, koji su svoje slobodno vrijeme htjeli provesti daleko od tadašnje urbane vreve (naravno ponovo neslana šala raspisanog tekstopisca)...

A sad ozbiljno na našem portalu imate fotografije koje su napravljene i prilikom prvog ulaska i drugoga za desetak dana kasnije, kada smo "Kalvariju" topografski, fotografski i video snimili, zabilježili detalje bitne za krajnju, ozbiljnu riječ znanstvenika, koji će na temelju našeg "otkrića", nadamo se, dati ozbiljan i detaljan opis ovog dijela povijesti, na zadovoljstvo hrvatskog pučanstva.

Kalvarija u Bužimu

Autor Tihi

Utorak, 06 Listopad 2009 21:22

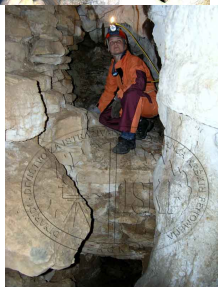
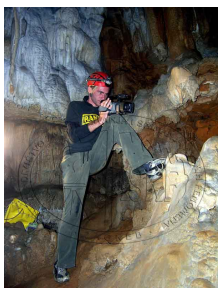
Na SKF-u učestvovali su: Beata, Melita, Đurđa, Šljivica, Majk, Alan, Darko, Damir,

Kalvarija u Bužimu

Autor Tihi

Utorak, 06 Listopad 2009 21:22

Kalvarija u Bužimu

Autor Tihi

Utorak, 06 Listopad 2009 21:22

